

politik. At der foreligger så meget som en risiko for, at man kan forestille sig Socialdemokratiet støtte en sådan linjeføring gennem et meget naturskønt og meget beskyttet område, synes jeg er beskæmmende.

Jeg håber, at Socialdemokratiet, når man har læst høringssvarene, finder så meget vejledning i dem, at man finder det rigtige synspunkt og kommer frem til den konklusion, at Socialdemokratiet selvfølgelig ikke kan støtte en motorvej gennem et så skønt og beskyttet område.

Det er et håb, som vi ikke ved noget om hvorvidt bliver opfyldt, fordi Socialdemokratiet ikke har givet udtryk for nogen som helst principielle synspunkter i den her sag. Vi har kun det rene og pure håb at have vores vurdering af Socialdemokratiet i på nuværende tidspunkt.

Med hensyn til Venstre, ja, der er jo bare at sige, at Venstres partiformand, landets statsminister, i sin bog »Fra socialstat til minimalstat« i starten af 1990'erne beskrev, hvor vred han kunne blive ved tanken om, at nogen overhovedet kunne finde på at ville lægge en vej gennem Gudenådal. Statsministeren, den daværende næstformand, beskrev i lyriske vendinger, hvor vidunderligt området er, og hvor meget rekreativ fornøjelse han havde ud af sammen med sin familie at nyde naturen i området. Han kunne som sagt blive meget, meget vred ved tanken om, at nogen ville bygge en motorvej gennem området.

Den vrede er aftaget med alderen, kan man se. Statsministeren har af grunde, jeg ikke kender, valgt ikke at være til stede, men man må jo konkludere ud fra forløbet af sagen, at i dag kan statsministeren ikke længere blive vred ved tanken om, at der skal bygges en motorvej gennem dette naturskønne område. Man kunne måske ligefrem forestille sig, at hans regering vil stå i spidsen for arbejdet. Det siger jo noget om statsministerens troværdighed.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Det er helt utidigt at blande statsministerens troværdighed ind i denne sag. At der er skrevet noget i en bog i 1993, som hr. Jørn Jespersen her river ud af sammenhængen for at bruge det efter forgodtbefindende, er en helt anden sag.

Jeg tænker, at statsministeren har andre ting for, siden han ikke er her. Det drejer sig jo ikke om et spørgsmål, der er stillet til statsministeren, så det er også fuldstændig utidigt at insinuere, at der ligger noget som helst i det, som har noget

som helst med de synspunkter at gøre, som hr. Jørn Jespersen forfægter her.

Der er meget, meget smukt omkring Silkeborg, og der er beskyttelsesværdige naturforekomster. Det er der flere steder, og det er noget, vi vender tilbage til at tage stilling til, når vi har fået de relevante kommentarer fra Vejdirektoratet. Det er den eneste sagligt fornuftige måde at behandle en sådan sag på.

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

For det første vil jeg sige til fru Gudrun Laub, at jeg ikke har revet noget ud af statsministerens bog, ikke engang et citat, ud af en sammenhæng. Så jeg kunne godt tænke mig at høre, hvorfor citatet skulle være taget ud af sammenhængen. Hvis man læser det pågældende kapitel, så står det fuldstændigt krystalklart, at den nuværende statsminister på daværende tidspunkt gav udtryk for, at han ville blive meget vred over den slags ødelæggelse af naturen ved anlæg af en vej.

Sandheden er bare, at enten mente statsministeren det ikke dengang, eller også har han ændret mening, og derfor har det i høj grad noget med troværdighed at gøre. Jeg kan ikke se, hvorfor det skulle være utidigt at påpege, at landet har en statsminister, der løber fra sine tidligere synspunkter uden at ville argumentere for, hvad der har ændret sig. Statsministeren gav klart udtryk for, at han var imod sådan en vej i så naturskønt et område. Det mener han åbenbart ikke længere, og det synes jeg siger meget om statsministerens troværdighed.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Synspunkterne ændrer sig jo ikke ved at blive gentaget, heller ikke selv om de bliver gentaget flere gange. Den bog, som statsministeren skrev i 1993, er jo ikke skrevet med henblik på en motorvejsføring her, men derimod er situationen jo, at Gudenåen som bekendt er Danmarks længste å, den eneste flod, vi har.

Derfor er det utrolig upraktisk, hvis man skulle køre udenom, hver gang man skulle syd for og nord for. Derfor er man nødt til at have nogle broer over, og der findes i dag broer over. Og broer kan være smukke, vil jeg sige til hr. Jørn Jespersen. Det er bare et spørgsmål om, at de bliver lagt de rigtige steder og bliver udført på den rigtige måde i samklang med naturen og